

“SUZUKİ YETENEK EĞİTİMİ” FELSEFESİNE KISA BİR BAKIŞ

Doç. Zehra Sak BRODY*

ÖZET

Japon kemancı ve pedagog Shinichi Suzuki'nin yarattığı ve kendi adıyla anılan bu öğretim metodu; “Yetenek doğuştan değildir. Fiziksel bir problemi olmadığı sürece her çocuk bir enstrüman çalabilir yeter ki doğru şekilde ve sevgiyle öğretmeyi bilin.” felsefesi ile gelişmiş ve dünyada en çok kullanılan müzik eğitimi metotlarından biri haline gelmiştir.

Suzuki, küçük çocukların kendi dillerini kolay ve çok iyi bir şekilde nasıl öğrendiklerini gözlemlemiş ve bu öğrenim sürecinin müzik eğitiminde kullanılması üzerinde uzun yıllar çalışmıştır. Suzuki “Çocukların kendi ana dillerini öğrenebilecek kadar becerileri varsa, bir enstrüman çalabilecek kadar da beceriye sahiptirler.” fikri ile filizlenen bu metoda “Ana Dil Metodu” ismini koymuş; küçük yaşta başlanır, küçük adımlarla öğrenilir ve enstrümanlar çocukların boyutuna göre ayarlanırsa, okul öncesi çocukların keman çalabilecekleri düşüncesine inanmıştır.

Suzuki'nin Ana Dil yaklaşımının geleneksel müzik eğitiminden farkı, çocukları eğitime çok erken yaşta başlatması ve aileyi, özellikle anneyi eğitime bire bir dâhil etmesidir. Oluşturulan öğrenci, aile ve öğretmen üçgeninde büyük bir özveri ve dayanışma vardır. Metodun başarısındaki önemli yapı taşı ise Suzuki'nin çocuklara birer birey olarak yaklaşması, onların her şeyi anlayıp, her şeyi yapabilecek kapasitede olduklarına inanmasıdır.

Anahtar Kelimeler: Shinichi Suzuki, Suzuki Okulu, Okul Öncesi Müzik Eğitimi, Anadil Yaklaşımı, Yetenek Eğitimi

*Yaşar Üniversitesi Sanat ve Tasarım Fakültesi, Müzik Bölümü, İzmir/TÜRKİYE
zehra.sakbrody@gmail.com

A BRIEF INTRODUCTION TO “SUZUKI TALENT EDUCATION”

Assoc. Prof. Zehra Sak BRODY*

ABSTRACT

The Suzuki teaching method was created by Japanese violinist and pedagogue Shinichi Suzuki. The central tenet of his philosophy was that talent is not inborn; it can be gained through proper education. Therefore, assuming that a child does not have some physical handicap, ‘every child can play’. Eventually, it became one of the most popular teaching methods in the world.

Suzuki started with the insight that if all children learn to speak their native tongues with the utmost fluency, they must have the ability to learn to play an instrument fluently. The method is thus referred to as the ‘Mother Tongue Method’. He believed that if a child starts at an early age, learns with small steps, and uses a violin of an appropriate size, he or she could play the violin.

The difference between the Mother Tongue Method and other traditional methods is that it starts at a very early age and includes the family – especially the mother – in the learning process. The formation of a cooperative triangle of teacher-parent-student is very important. Perhaps the most important factor in the success of this method is that Suzuki believed that children need to be taken seriously, and that if they are they have the ability to learn and achieve anything.

Keywords: *Shinichi Suzuki, Suzuki School, Early Age Music Education, Mother Tongue Method, Talent Education*

---

*Yaşar University, Faculty, Music Department, İzmir/ TURKEY
zehra.sakbrody@gmail.com

Görsel 1: Suzuki öğrencileri ile grup dersi yaparken.

GİRİŞ

“Sevgi ile pek çok şey başılır” – S. Suzuki

Suzuki Metodu çocuğu çok küçük yaşta müziğe başlatır ve erken yaş eğitiminin en doğal ve verimli eğitim olduğunu savunur. Suzuki'nin eğitim felsefesinde çocuklara müziği doğal yollarla tanıtmak ve müziği zorunluluk değil hayatın bir parçası yapmak ana fikri vardır. Bu fikrin uygulamaya konulması ise didaktik bir şekilde planlanmıştır. Bilgi ve felsefi yanı ağır basan bu öğretim metodundaki her öğretici adım detaylı bir şekilde hazırlanmıştır.

Ana dilini öğrenirken geçirdiği süreçte çocuk doğduğu gibi konuşmaya başlamaz. Her gün çevresinde anne ve babasının konuşmasını duyar, bunu taklit eder ve yavaş yavaş konuşma arzusu uyanır. Sonuçta konuşulanı tekrar etmeye başlar. Suzuki Erken Müzik Eğitiminde de aynı motivasyon uygulanmaya çalışılır.

Ana Dil Metodu'nun çekirdeğini oluşturan bebeğin konuşmayı öğrenme sürecinin basamaklarında, anne öğretmendir. Anne, sözcüğü her uygun zamanda bebeğe tekrarlar. Bebek kelimeyi sürekli duyar, anneyi sözcüğü söylerken izler. Bebek, zamanı gelince annesini taklit eder, kelimeyi tekrar edebilecek fiziksel beceriyi geliştirir. Bebeğin hafızası gelişir ve neticede sözcüğü hatırlar. Bebek, kelimenin anlamını öğrenir ve sonunda sözcüğün anlamını duygusal olarak tecrübe eder (Garson,1973, s.34).

Bebeğin konuşmayı öğrenme sürecinin basamakları müzik eğitimine uyguladığında da izlenen yol aynıdır. Anne öğretmendir. Anne, çocuğa seçilmiş bir dizi müziği sürekli dinletir. Çocuk müziği duyar, kulağı gelişir. Dinlediği müziği hafızasına alır ve hatırlar. Daha sonra aynı müziği duyduğunda tepki verir. Çocuk tanıdık sesleri sever. Geçirdiği aşamalar çocuğun duyduğu müzikleri çalmak istemesine sebep olur. Enstrüman çalmak gibi zor bir beceriyi kazanabilmesi ise bu basamaklardan geçmemiş bir çocuğa göre çok daha kolay olur.

Suzuki Metodu, çocuğun çalışmaktan zevk almasını sağlarken, aileye de çocuğun içindeki potansiyeli dışarı çıkarabilmesi için gerekli olan motivasyonu nasıl vereceğini öğretir. Çocuk bir şeyi severek ve eğlenerek yaparsa öğrenir. Çocuk eğer severek öğrenirse ilerlemesi de kaçınılmaz olur. Suzuki Metodu, çocuğa bu itici gücü verebilmek için büyük bir hassaslıkla geliştirilmiştir.

Suzuki Yetenek Eğitimi Felsefesinin Ana Prensipleri

Çevre becerinin gelişmesindeki anahtardır. Yetenek doğuştan gelmez, çocuk çevresine uyum sağlayıp etkileşimde buldukça gelişir. Çocuk, anne ve babayı model alır. Konuşmalarını, tonlamalarını, aksanlarını ve hareketlerini taklit eder. İyi bir anne, çocuğunun kazanmasını istediği davranışları ve alışkanlıkları günlük yaşantısına adapte eder. Bir baba, çocuğunun yanında konuşurken söyleyeceklerini nasıl dikkatle seçiyorsa, evde dinlenen müziği de aynı dikkatle seçmelidir. Çocukların her şeyi öğrenip kavrayabilecek zekası vardır. Bu düşünce ile çevresinde düzenlemeler yapılan ve doğru şekilde yönlendirilen çocuğun birçok alanda becerisi gelişebilir. Belki de çocuğun aileden gelen yeteneği olarak gördüğümüz şey, aslında çocuğun bazı becerilerinin daha çok gelişebildiği bir çevrede yetişmiş olmasının sonucudur. Suzuki “Yetenek” kavramına “Beceriye Geliştirmek” olarak bakar (O’Boyle).

Aile, özellikle anne küçük çocukların ilk eğitmenidir. Aileler çocukların gelişimleri için gerekli ortamı yaratmakla yükümlüdürler. Öğretmen, aileye çocuklarıyla nasıl pozitif ve motive edici bir şekilde çalışabileceklerini gösterir. Aile, öğretmenden çocuğun düzenli çalışmasını nasıl sağlayacağını, metodun önemli bir parçası olan ses kayıtlarının dinlenmesinin çocuğun günlük yaşamının doğal bir parçası haline nasıl getirilebileceğini öğrenir. Suzuki Metodunda aile, öğrenci ve öğretmen üçgeninde büyük bir güven ortamı vardır.

Çocuk derslere başladığında, çocuğun öğrenim sürecini anlamak ve çocuğuyla evde daha güvenli bir çalışma yapabilmek için anne veya baba her derse katılır. Dersleri izleyerek notlar alır. Bu amaçla anne veya baba, öğretmenden tüm başlangıç basamaklarını öğrenir ve bunları evde çocuğa tekrar ettirir. Ailenin derslere katılmasının diğer önemli bir tarafı da çocuklarının bir müzik aleti çalmayı öğrenirken yaşadığı zorlukları anlamaları ve böylece çocukları ile daha anlayışlı ve sabırlı bir şekilde çalışabilmeleridir. Suzuki aileleri çocuklarına en uygun ortamı yaratabilmek için bazen derslere önce kendileri başlarlar. Çocuk her derse gelir ve izler. Bu yönlendirmeye çocuk, bir süre sonra anne veya babasının çaldığı parçaları çalabilmek için derslere başlamak isteyecektir. Böyle bir başlangıcın çocuk için sağlıklı bir adım olduğu ise inkar edilemez. Başarının en önemli parçası ise ailenin düzenli olarak çocuk ve eğitmen ile çalışacak zamanı bulabilmesidir (Dixon & Johson).

Müzik becerisi çok küçük yaşlarda gelişir. Bebek daha anne karnındayken müziği algılayabilir ve müziğe karşılık verir. Duyduğu müzikten çok çabuk şekilde etkilenir. Çocuğun enstrüman derslerine başlamadan çok önce müzik dinlemeye başlaması ve ailesiyle birlikte şarkı söyleme alışkanlığı edinmesi büyük önem taşır. Müziğin matematiksel düşünceyi güçlendirdiği ve öğrenmeyi hızlandırdığı da bilinen bir gerçektir. Bir çok aile çocuğunu daha okuma bilmediği için ilkokuldan önce enstrüman derslerine başlatmak istemez. Halbuki, çevresinde üç dil birden duyarak büyüyen bir çocuğun yedi yaşına geldiğinde üç dili de mükemmel bir şekilde konuşabilmesi gibi çocuğa sıfır yaşından itibaren müzik dinlettirerek kazandırılan müzik algısı ve kulak alışkanlığı aslında çok zor olan müzik aleti çalma becerisini çocuğun erken yaşta çok kolay bir şekilde kavramasını sağlar. Suzuki öğrencisi her yaşta kabul edilse de çoğunluğu derslere 3-5 yaş arasında, müzik dinlemeye ise doğduğu andan itibaren başlar (Garson,1970).

Müzik eğitimi sürekli tekrar gerektirir. Bir enstrüman çalmak adım adım öğrenilen bir beceridir. Küçük adımlarla ilerlenir ve öğrenilen her küçük adım dikkatli bir şekilde çocuk tamamıyla hakim olana kadar çalışılır. Bir dil öğrenirken çocuk kelime haznesini her gün tekrar eder ve yavaş yavaş yeni kelime ekler. Suzuki Metodu ile çocuk, öğrendiklerini hafızasında tutabilmek için bildiği parçaları sürekli çalışmaya devam eder. Yavaş yavaş yeni parçalar eklerken eskileri daha da iyi hale getirebilmek için parçaları sürekli tekrar eder. Çocuk çalıştığı parça üzerinde ustalık kazandıkça öncelikle başarıma hissi ve böylece kendine güveni artar. Suzuki öğrencilerinin konsere çıkmaya istekli ve sahne üzerinde rahat olmalarının bir nedeni de her zaman çalmaya hazır bir konser programları olmasıdır.

Her çocuğun kendi öğrenme hızı vardır. Çocuk bu öğrenme hızında ilerler ve yeni bir şey öğrenmesi için acele ettirilmez. Tüm çocuklar kendi potansiyellerini keşfetmeleri için yüreklendirilir. Bir dil öğrenmek gibi müzik eğitimi de çocuğun günlük yaşamının bir parçası olarak düzenli çalışmasını ve müzikle iç içe olmasını gerektirir. Fakat bu gereklilik çocuğa dayatılmamalı, çocuğun günlük programına akıllıca planlanarak uyarlanmalıdır. Suzuki çocukların zorla çalıştırılmasına karşıdır. Çocuk, özünde onu harekete geçiren şeyleri yapmaktan zevk alır ve öğrenir. Sürekliliği sağlamak için, evde yapılan çalışmalar çocuğun öğrenme hızına göre planlanmalı ve eğlenceli aktivitelerle renklendirilmelidir.

Suzuki repertuarı; her enstrüman için yazılmış metotlar ve bu metotlardaki parçaların CD olarak basılmış ses kayıtlarıyla birlikte yayımlanır. Her parça büyük bir özenle tasarlanmıştır. Bu metoda uyarlanan her enstrümanın standart bir programı vardır ve her enstrüman kendi derecelendirilmiş repertuarını takip eder. Suzuki eğitimcileri bu repertuvara ve parçaların kitaplardaki sırasına sadık kalır. Çünkü her parça bir diğerine hazırlayan ve dikkatle geliştirilmiş bir tekniği oluşturan yapıcı bir bloktur. Bu standart programın takip edilmesinin diğer önemli tarafı da öğrenci için kuvvetli bir itici güç oluşturmaktır. Çocuklar ses kayıtlarından dinledikleri sıra ile parçaları öğrenirler ve bu parçaları çalmak için can atarlar. İleride hangi parçaları çalacağını bilmesi, çocuğun daha büyük bir istekle çalışmasını sağlar.

Suzuki, çocuğun motivasyonunu hep yüksek tutmak için sıkıcı ve monoton egzersizleri kendi kitaplarından elimine etmiştir. Birçok başlangıç metodunda bulunan, büyük çapta teknik egzersiz ve etüdü bilerek repertuarın dışında bırakmıştır. Kısa, melodik ve dikkat çekici şarkılarla teknik geliştirme yoluna gitmiştir. Her şarkıya ise dikkatle düşünülmüş daha zor bir teknik eklemiştir. Çocuk, önceden çok kez dinlediği bu parçalar içinde tüm yeni teknikleri öğrenir. Çok kısa egzersizler ise çocuğu sıkmayacak derecede çalışılıp tekrar edilebilir. Genelde bir parça çalışılırken parça içinde tanıtılan yeni bir teknik, destekleyici egzersizler ve gamlar ile pekiştirilir (Starr,1976).

Repertuar genelde klasik batı müziğine odaklansa da müziğin kültürel ve dil engellerinin arasında bir köprü olduğunun da üstüne basan bir yapıda düşünülmüş; popüler çocuk şarkıları ve halk ezgileriyle renklendirilmiştir. Suzuki, dünyada birçok çocuğun bildiği 'Yaşasın Okulumuz' şarkısı üzerine bir seri ritmik varyasyon yaratmış ve metodun ilk parçası olarak tasarlamıştır. Ritimleri çocukların kolayca kavrayabileceği kısa üniteler şeklinde ileri düzey literatürden seçmiştir. Keman için yazılan bu varyasyonları daha sonra Suzuki Metodu'na uyarlanan birçok enstrüman başlangıç parçası olarak repertuarına almıştır.

Suzuki Metodu'nun sosyalleşmeye dayalı bir doğası vardır. Bu, metodun popülerliğinde ve başarısında çok büyük bir büyük rol oynar. Çocuklar, diğer çocuklarla ve kendi aileleriyle birlikte çalıştıklarında motive olurlar ve kolay şekilde öğrenirler. Grup dersleri Suzuki Metodu'nun sosyalleşmeye dayalı önemli bir parçasıdır. Genç müzisyenler grup derslerinde birçok müzikal ve sosyal beceri yanında diğer çocuklarla ilişki ve paylaşımda bulunmayı da öğrenirler. Diğer öğrencileri gözlemlemek ve kendi derslerinin diğer öğrenciler tarafından dinlenmesi de çocuğun sosyal bir çevre edinmesinde yardımcı bir etkidir.

Çocuklara, yarışmaya dayalı olmayan paylaşımcı bir tavır öğretilir. Yaratılan pozitif ortam ve öğrenciler arasındaki iş birliği öğrenme sürecini daha eğlenceli ve kolay kılar. Birbirinin başarısını teşvik ve takdir etmek öğrenim sürecinin önemli bir parçası olmalıdır. Motivasyon, diğer çocuklardan daha iyi olmaya çalışarak değil, diğerlerinin çalışını dinlemekten zevk almayı öğrenerek oluşmalıdır. Müzikle yakından ilgilenen ailenin desteği ise aile-öğrenci işbirliğinin önemli bir parçasıdır. Bu paylaşımcı ruh pozitif bir çevre ile birleşerek ailelerin okul ve ileride iş hayatında başarılı, hevesli ve sosyal becerisi olan çocuklar yetiştirmelerine yardımcı olur (Suzuki, 1973).

Övgünün çocuğun motivasyonunda yeri büyüktür. Çocuk her küçük başarısında ödüllendirilmeli ve övgü almalıdır. Övgü ve pozitif yaklaşım hiç kuşkusuz tüm eğitim metodlarının ana felsefesidir. Suzuki bu düşünce doğrultusunda, öğrencilerin hevesini kıracak ve motivasyonlarına zarar verecek negatif uyarılara kesinlikle karşıdır. "Çocuğu çoğu zaman kötü şekilde eleştirmektense sessiz kalmak daha iyidir." der. "Hayır, bu iyi değildi." yerine sessiz kalmak ya da "Bunu daha iyi yapabilir misin? Bir daha deneyelim!" demek çalışmaya daha çok verim katacaktır. Ya da çocuğa "Yayı kötü tutuyorsun." demektense "Yayı daha iyi tutabilmek için neler yapabiliriz?" demek daha olumlu bir yaklaşımdır. "Gayet iyi. Daha iyisini yapabilir misin?" cümlesi, Suzuki'nin olumlu yaklaşım formülünün en güzel örneklerinden biridir.

Çocuk önce enstrümanı çalmayı daha sonra nota okumayı öğrenir. Çocuğun konuşmayı öğrendikten sonra okumayı öğrenmesi gibi kulağı gelişip enstrüman üzerinde kolaylık ve beceri kazandıktan sonra nota okumayı öğrenmesi doğaldır. Bu, çocuğun yaşına göre üç dört sene alabilir. Müziği notaya bakmadan kulaktan öğrenmek, çocuğun ve eğitmenin dikkatini duruşa, çalış pozisyonuna ve çıkan sese odaklamasına imkân verir. Yani doğal bir çalış pozisyonu, güzel bir ton, doğru entonasyon ve müzikal cümle kuruluşu öğrencinin başlangıç eğitiminin temel parçası haline gelir. Öğrenci, eğitimi süresince nota okumayı mutlaka öğrenir. Suzuki eğitmenleri bunu her öğrenciye uygun olan zamanda yapmak için birçok yol geliştirmiştir. Nota okumaya başladıktan sonra da öğrenci derslerde her parçayı ezbere çalmaya devam eder. Amaç, öğrenilen bir parçanın bir daha unutulmaması ve böylelikle bir repertuvar oluşturmaktır.

Görsel 2: Suzuki 1980'de İngiltere ziyaretinde keman için geliştirdiği metodunu tanıtırken.

Grup dersleri, Suzuki Metodu'nun en dikkat çekici özelliğidir. Suzuki, eğitmenlere bire bir derslere ek olarak her iki haftada bir grup dersi yapmalarını önerir. Grup dersleri, Suzuki yaklaşımının tamamlayıcı bir parçasıdır ve öğrencinin motivasyonuna çok büyük yardımı olur. Çocuklar diğer çocuklarla birlikte çalmayı severler. Grup derslerinde eğitmen, çocukları hem eğlendirip hem de çalıştırarak grup derslerini dâhice planlar. Çocuklar birbirlerinden aldıkları motivasyon ile daha çok çalışırlar. Her çocuk grup dersine katılabilir çünkü aynı enstrümanı çalan tüm öğrenciler için yazılmış olan ortak bir repertuvar vardır. Çocukların yaşları ne olursa olsun eğer seviyeleri aynı ise aynı grupta çalabilirler. Böylelikle küçük öğrenciler büyüklerin çalışmalarından çok şey öğrenirken büyük öğrenciler tekrar yaparlar, küçüklere destek ve örnek olurlar. Grup dersleri çocuklara parçaları sürekli tekrar ettirerek unutmamaları için de motive eder. Her derste mutlaka dikkat çekilmesi gereken bir konu vardır ve eğitmenler o konuya yönelik çalışmalar yaparlar. Mesela yay tutuşuna odaklanmak isteniyorsa, o ders yay ile yapılan oyunlar ve egzersizlere yer verilir. Dersin büyük bir kısmını koordinasyon ve güç kazandırıcı egzersizler, parmak, bilek, ön kol ve tüm kol motor gelişimini destekleyen aktiviteler oluşturur. Dersler eğlenceli olacak şekilde planlanır ve işleniş biçimi sürekli yenilenir. Derslerde çocukların becerilerini geliştirirken eğlendirmek ise ana fikirdir ('Music Educators' J, 1970).

Her gün müzik dinlemek kulağı geliştirir. Müzik dinlemek ve müzikle uğraşmak çocukların fiziksel ve beyinsel gelişimi açısından da tartışılmaz bir önem taşır. Suzuki yaklaşımının çekirdeği olan müzik dinlemenin önemi, ailelere verilen ilk derstir. İyi ve kaliteli müzik dinleyerek büyüyen çocuğun algıları açılır ve öğrenme becerisi gelişir. Bu yüzden Suzuki, çocuğun müzik eğitiminin doğduktan hemen sonra başlamasını ve bebeğin seçilmiş bir dizi müziği sürekli olarak dinlemesi gerektiğini savunur. Sürekli aynı müziği dinleyen bebek bir süre sonra müziği ezberler ve parçayı kolayca tanıyabilir. Mesela sekiz aylık bir bebeğe aynı parçayı sürekli dinlettirseniz beş ay sonra bebek bu parçayı ezberlemiş olacaktır. Müzikteki tüm ayrıntıları fark edip, tonlamaları ve nüansları ile öğrenmiş olacaktır. Daha sonra aynı parçayı dinlettirdiğinizde ise parçayı tanıyıp tepki verecektir.

Metodun en büyük yeniliği, kitaplardaki tüm parçaların seçilmiş profesyonel müzisyenler tarafından Suzuki Metodu için özel olarak kaydedilmiş olması ve bu CD kayıtlarının kitaplarla birlikte yayımlanıyor olmasıdır. Ses kayıtlarının her gün düzenli dinlenmesi tüm enstrümanlar için kullanılan bir tekniktir. Küçük çocukların kitaptaki kolay başlangıç parçalarını bile profesyonel müzisyenlerin kaliteli kayıtlarından dinleyebilmeleri çocukların notaları, ritimleri ve çıkan sesin kalitesini kulaktan en doğru şekilde öğrenmesine yardım eder. Çocuk enstrüman çalmaya başlamadan önce, öğreneceği parçaların kaydını her gün dinlemelidir. Suzuki, dinleme alışkanlığının çocuğu motive ederek dinlediği müziği çalmayı istemesine neden olduğunu üzerine basarak tekrarlar. Çalacakları parçayı çok önceden dinlemeye başlayan çocuklar parçayı notaya ihtiyaç duymadan, çok kısa sürede kolaylıkla öğrenirler.

Konserler ve resitaller Suzuki Metodu'nda çok önemli bir yer tutar. Konserlere erken yaşta çıkmaya başlamak çocuk için büyük bir heyecan ve zevktir. Bu konserler, başlarda her hafta aileye çalışılan parçaları göstermek üzere düzenlenen ev konserleri olarak başlar. Ev konserlerinde uygun ortamı yaratmak için anne uygun malzemelerle sahne yapar, salonun bir köşesini düzenleyip performans için ayırır ya da çocuğun planladığı bir konser düzeni kurulur. Hayal gücünün derslere ve çalışma ortamına taşınmasındaki kasıt her çocuğa uygun olan çalışma ortamını yaratarak çalışmanın verimini ve sürekliliğini arttırabilmektir.

Ev konserleri daha sonra çocuğun eğitimi süresince senede iki defa yapılan düzenli sınıf konserlerine dönüşür. Tek bir eğitmene ait olan bu konserlere 'Yetenek Eğitimi Konserleri' adı verilir. Bu konserlere aileler katılır ve konserler genel olarak rahat bir ortamda geçer. Sahneye çıkacak olan çocuklar çoğu zaman sahne sıralarını, sahne arkasında soğuk ve karanlık bir ortamda geçirmemek için seyirciler kısmında anne ve babasının yanında oturarak beklerler. Böylelikle diğer arkadaşlarını da dinlemiş olurlar. Çocuk bu konserlerle sahneye çıkıp öğrendiği parçaları sergilemekten zevk almayı öğrenir. Konserlerin korkulacak şeyler değil, kendini gösterebilmek için uygun ortamlar olduğuna inanır. Başlangıçtan itibaren sık sık konser vermek, becerinin gelişimi için önemli bir itici güç olarak çocuğun ileride performans korkusu yaşamaması için tasarlanmış önemli bir uygulamadır (Garson,1970).

SONUÇ

Shinichi Suzuki, 1946'da Matsumoto'da kurulan ve sonradan 'Yetenek Eğitimi Araştırma Enstitüsü' adını alan okulda, keman için yarattığı metodu uzun yıllar çalışarak geliştirmiştir. Kısa sürede Amerika'ya daha sonra da Avrupa'ya yayılan metot başka birçok enstrümana da uyarlanmıştır. Suzuki metodu; Keman Okulu 10 kitap, Viyola Okulu 9 kitap, Viyolonsel Okulu 10 kitap, Piyano Okulu 7 kitap, Kontrbas Okulu 5 kitap, Flüt Okulu 14 kitap, Blok Flüt Okulu 8 kitap, Gitar Okulu 9 kitap, Arp Okulu 5 kitap, Ses Okulu 4 kitap ve Org Okulu 10 kitap olarak basılmıştır. Bugün dünyada 8.000'i aşkın Suzuki eğitmeni, 250.000'in üzerinde Suzuki öğrencisi vardır.

Suzuki, tüm hayatını 'yeteneğin' doğuştan olmadığını, doğru eğitim ile kazanılabileceğini kanıtlamaya çalışarak geçirmiştir. Bu yolda geliştirdiği Ana Dil Metodu'nun başarısı tüm dünyanın kabul ettiği bir gerçektir. Suzuki'nin felsefesi çocuğa enstrüman çalmayı öğretmekten daha fazlasına yöneliktir. Çocuğu bir bütün olarak geliştirmeyi, potansiyelini ortaya çıkartmaya yardım etmeyi, iyi ve kendine güvenli bir birey olmasını sağlamayı hedefler. Suzuki eğitiminin amacı büyük sanatçılar yetiştirmek değil, tüm çocuklara müziği sevdirmek, müzikle gelen mutluluğu ve kişisel gelişimi bulmaları için yardım etmektir. Çocuk eğitimi süresince çevreden aldığı büyük destek ile gelişir. Kendine güveni ve özsaygısı artar, çalışma disiplini edinir. Yaşamı boyunca sürecek bir müzik sevgisi, hassaslığı ve müzik becerisi kazanır.

İkinci dünya savaşının zorlukları sırasında filizlenen ve savaş sonrası hayata geçen bu eğitim felsefesinin ana fikrinde; çocukların geleceğin yaratıcıları oldukları, dünyayı savaşlardan ve felaketlerden çocukların kurtaracağı düşüncesinin olması bu metodun bir bütün olarak misyonunu açıkça belli etmektedir.

Suzuki felsefesi ve öğretim metodunun Türkiye'de tanınması çok daha fazla okul öncesi çocuğun müzik eğitimine ve bir müzik aleti çalmaya erken yaşta başlayabilmesi için önemlidir. Bu metodun hümanist felsefesi çocukların doğru ve güzel bir müzik eğitimi ile mutlu, şefkatli, sevgi dolu ve değer bilen birer birey olarak büyüyecekleri inancı ile yaratılmıştır. Albert Einstein'in "Müzik eğitimi ile müziksel algının gelişmesi kişinin herhangi bir alandaki öğrenme kabiliyetini keskinleştirir" sözü ile Suzuki'nin "Yetenek Eğitimi" yönteminin bulunduğu noktada bu metodun amacı çok net bir şekilde ortaya çıkmaktadır.

KAYNAKÇA

Starr William.(1976). The Suzuki Violinist

Dixon Libby & Johnson Molly. The Suzuki Approach. <http://giocosostrings.com/giocoso/fyi/>

Garson Alfred.(1970). Learning with Suzuki,' Music Educators' J, Feb 1970

Garson Alfred.(1973). Suzuki and physical movement ' Music Educators' J, Dec 1973

O'Boyle Marilyn. What is The Suzuki Method. <http://trioschool.com/philosophy/suzuki/>

'Learning with Suzuki,' Music Educators' J, Feb 1970

S. Suzuki. Nurtured by Love: A New Approach to Education (New York 1973)

Resim 1: Suzuki öğrencileri ile grup dersi yaparken.

<https://suzukiassociation.org/news/international-suzuki-association-responds/>

Resim 2: Suzuki 1980'de İngiltere ziyaretinde keman için geliştirdiği metodunu tanıtırken.

<http://www.northcountrypublicradio.org/news/npr/364140413/twinkle-sparks-fireworks-as-fiddler-guts-violin-method>

